

Sobieski király nyomában

Friday, 31 July 2009

Lengyelország nemcsak területi nagysága vagy lakásainak száma miatt tartozik Európa nagy nemzetei közé. A gazdag történelmi múlttal rendelkező Ájllam kiemelkedő egyéniségei munkásságukkal járultak hozzá az ország nemzetközileg hírnevének megalapozásához, majd a regbátársasághoz. Ártási az a szellemi örökség, amelyet hátrahagyott művészet, tudomány, vagy akár a vallás területén. A nagy nevek között a teljesség igénye nélkül minden megemlékező: Nicolaus Kopernicusz (csillagász), Fryderyk Chopin (zongoraművész, zeneszerző), Adam Mickiewicz (költő, drámaíró), Marie Curie Skłodowska (Nobel-díjas kémikus) és Karol Wojtyła – II. János Pál pápa, a nemzeti elhunyt szentatyja.

A lengyel királyok között pedig számunkra főleg a ézhelyi vonatkozások miatt III. Sobieski János (1624-1696) tűnik fel. Főhadvezérként vált a legismertebbé. A lengyel fővárosban, Varsóban, illetve annak környékén található az az emlékhely, amelyek III. János király uralkodásához, életéhez szorosan kapcsolódnak. Párkányban 2009. június 8-án egy 8 tagú bizottság utazott az északi szomszédhoz, hogy ezekkel a nevezetes emlékhelyekkel közlekedjenek. A hosszú út első állomása a lengyel kulturális központ Krakkó volt. A Wawel-királyi vár a városban található megcsodálásra és a város megtekintése után a híres Posztás csarnok látogatása a gyönyörű kilátást Krakkó jellegzetes terére. Amennyiben, még szebb és meglepőbb volt az ott elfogyasztott adag presszó kávé. Potom 3 euró 50 cent. Á, te drága Krakkó! Még aznap este megkerestünk a közeli lakosok fővárosba, Varsóba, ahol a város főgyógyásza, a vendéglátó Rajmund Chajeta és kedves felesége Jolanta asszony fogadtak bennünket. A három napos tartózkodásunk ideje alatt a főváros központját, a történelmi magot mondhatnánk teljesen bejártuk. Mint a korabeli forrásokon láthatjuk sajnos Varsó a második világháború alatt szinte teljesen elpusztult. Az épüzetek számát ne is beszéljük. A főváros területén látni nyomon számítható emlékművek ezekre a tragikus, szomorú eseményekre. A fiatalos lendületű, járó kedvelő, főgyógyász a helyi történelmi emlékeket megszemlélte a szakismeretekkel kiegészítve a városi és kalauzolta Varsó legnevezetesebb helyeit. Kastélyok, templomok, szobrok, parkok szemlélésével teltek az első mosta napok. A múlt század közepén a szocialista realista építészeti stílus jegyeit viselő Kultúrpalota tornyában, madártrágyával Varsó csodálatos panorámája tárult elénk. A emlékhelyek között a kőszobrászok a leglátványosabb III. Sobieski János király nyári rezidenciája, az ún. Wilanowa palota volt. Az egyedi királyi relikviát szigorúan tekintetbe, szorosan szemlélve, tőbbnyire nyugdíjas hűberek rizték. Még egy rájuk látogatást tettünk a Chopin utcában található magyar nagykövetség majd a delegációban néhány tagját Andrzej Prewoznik a Lengyel Nemzeti Harc és Művészeti Emlékhely Ártás Tanács elnöke fogadta, aki nagyban segített az intézményen keresztül anyagilag támogatni a párkányi Sobieski lovas szobor kivitelezését. Ezt követően az egykori szobor bizottság három lelkes tagja Daniel Erzsébet, Božica Maria és Palkovics Blanka a Lengyel Honvédelmi Minisztériumban Zenon Kosiniak Kamysz miniszterhelyettes kezében átvette azt a szövegírást, amely a lengyel- magyar-szlovák baráti kapcsolatok további fejlesztését szolgálja. A párkányiak Varsóban megkoszorúzták Antal József emléktábláját. Sajnos, az a pár ézlengyel napok, hogy szinte sem vettünk. Varsóval nem volt könnyű betelni, annál nehezebb volt lelovasolni. Szerencsére tőbbet kaptunk, mint amennyit vártunk. A meghívásért és a szövegírói vendégszeretetért a szinte hirtelen és közszálat jár a házaspárnak. Cucor Roland